

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1272/2025
22.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Ненада Јовановића и Дејана Миленковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.602/24 од 14.03.2025. године (исправљена решењем истог суда К 602/24 од 24.04.2025. године) и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.53/25 од 26.05.2025. године, у седници већа одржаној дана 22. октобра 2025. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића и Дејана Миленковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.602/24 од 14.03.2025. године (исправљена решењем истог суда К 602/24 од 24.04.2025. године) и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.53/25 од 26.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.602/24 од 14.03.2025. године (исправљена решењем истог суда К 602/24 од 24.04.2025. године) окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду плати на име паушала износ од 5.000,00 динара те да оштећеној ББ на име трошкова поступка плати износ до 72.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 258. ЗКП оштећена ББ упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинско правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.53/25 од 26.05.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА – адвоката Ненада Јовановића и Дејана Миленковића, а пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.602/24 од 14.03.2025. године (исправљена решењем истог суда К 602/24 од 24.04.2025. године), потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Ненад Јовановић и Дејан Миленковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи о којој повреди закона се конкретно ради, с тим што из образложења произилази да указују на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, те да донесе одлуку да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те по оцени навода изложених у захтеву нашао:

Захтев је неоснован.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву наводе да изрека побијане пресуде не садржи битне елементе кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи или свађи из члана 124. став 1. КЗ, односно постојање свађе или туче између окривљеног и оштећене критичном приликом, нити „опис радње дохватања, односно машења окривљеног за секиру“.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Одредбом члана 124. став 1. Кривичног законика прописано је да ово кривично дело чини онај ко се при тучи или свађи маши оружја, опасног оруђа или другог средства подобног да тело тешко повреди или здравље тешко наруши.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени критичном приликом, у време и месту ближе наведеном у изреци, у дворишту породичне куће, у стању урачунљивости, свестан да његово дело забрањено, при свађи са оштећеном ББ, машио се секире као средства подобног да тело тешко повреди или здравље тешко наруши, тако што је прво почео да виче на њу и да је вређа, а затим јој је пришао, држећи у једној руци секиру, док је другом руком замахивао у њеном правцу у намери да је удари, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, то су по оцени Врховног суда, а супротно наводима захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, у изреци

правноснажне пресуде у потпуности описани сви битни елементи, како објективни, тако и субјективни, кривичног дела угрожавање опасним оруђем при тучи и свађи из члана 124. став 1. КЗ, због ког је окривљени оглашен кривим.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепене пресуде нису донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни суд одбио је захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић